

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010423
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010423.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. júla 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného

S. T.,

nar. X.X.XXXX v M., trvale bytom mesto M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2Pp/20/2021 zo dňa 25. mája 2021 a taktó jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/70/2018 zo dňa 26.9.2018 bol S. T. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/6/2019 zo dňa 16.1.2019 bol S. T. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Napokon trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/61/2016 zo dňa 16.6.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/61/2016 zo dňa 2.5.2019 (uznesenie o neosvedčení v skúšobnej dobe) bol S. T. odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8Nt/7/2021 zo dňa 17.3.2021 bol preradený pre ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. a § 415 ods. 1 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného S. T. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého vyššie uvedenými trestnými rozkazmi.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa správne procesne postupovala, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody rozhodovala na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť ako k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, tak aj k vedeniu života na slobode.

Senát nadriadeného súdu ďalej nemá výhrady ani k názoru súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre podmienené prepustenie v podobe výkonu potrebnej dĺžky trestu odňatia slobody (prvé dva vyššie uvedené tresty odsúdený už vykonal) podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. - (1/2 uloženého trestu odňatia slobody). Taktiež názor súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., má oporu vo vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí. Z týchto dôkazov (hodnotenie odsúdeného, odsudzujúce rozhodnutia, register trestov) vyplýva, že u odsúdeného síce možno zistiť polepšenie, nie však také, ktoré by umožňovalo urobiť rozumný záver o tom, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život už po čiastočnom vykonaní uložených trestov.

K tomu nad rámec inak správnych dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa, senát nadriadeného súdu dodáva, že odsúdený svojím doterajším životom z pohľadu opakovaného páchania trestnej činnosti preukázal, že jeho náprava, a to aj výkonom trestu odňatia slobody je podstatne sťažená. Odsúdený sa totiž dopustil trestných činov tak, ako sú vyššie uvedené po tom, čo vykonal dňa 26.11.2015 trest odňatia slobody vo výmere 4 roky za zločin lúpeže a prečin krádeže. Z opakovaného množstva spáchaných trestných činov po vykonaní tohto trestu vyplýva, že tento trest nespĺnil svoj účel v podobe prevýchovy odsúdeného. O sťažených možnostiach nápravy odsúdeného napokon svedčí aj okolnosť, že odsúdený v súčasnosti vykonáva dvojročný trest odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne uložený ako trest podmienený, pričom tento v skúšobnej dobe spáchal taktiež trestné činy.

Aj z vyššie uvedených dôvodov potom vyplýva, že prakticky len „priemerné“ správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nepreukazuje taký stupeň jeho polepšenia, ktorý by bez akýchkoľvek výhrad svedčil o tom, že slovné tvrdenia odsúdeného o tom, že sa nad sebou „zamyslel“ a že v budúcnosti povedie už riadny život, sú vierohodné a úprimné. Pre takýto záver o úprimnosti a vierohodnosti jeho slov o „náprave“ ani nesvedčí len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Senát nadriadeného súdu sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že nemožno mať rozumnú istotu, že odsúdený povedie riadny život už po vykonaní časti trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.